

Kitab Daniel - Saratus Genep Puluh Opat

Makna Profétis tina Daniel 11: Muka Kedok Implikasi Sajarah jeung Nu Bakal Datang

Jeff Pippenger

2024-03-28

Dina ayat genep welas tina Daniel sabelas, digambarkeun panaklukan Yuda jeung Yerusalem ku Pompey dina taun 63 SM. Ieu ngalambangkeun hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat, dina minuhan ayat opat puluh hiji tina pasal anu sarua. Sajarah anu patali jeung ayat éta nandaan hiji perang sipil anu keur lumangsung nalika kota éta direbut, ku kituna nandaan pangulangan Perang Sipil Amérika Sarikat anu ayeuna keur lumangsung di Amérika Sarikat. Naha geus aya témbakan anu dileupaskeun atawa can, dua golongan ayeuna keur aya dina hiji perebutan pikeun ngawasa Amérika Sarikat. Nalika Pompey nalukkeun Yerusalem, éta nandakeun yén Yerusalem bakal tetep dina kakawasaan Rum nepi ka eta diruksak dina taun 70 M. Ku kituna, éta jadi tipéologi hukum Minggu anu baris geura datang, anu nandaan ahir karajaan kagenep dina nuuat Alkitab.

Pompey mangrupikeun nu kahiji tina opat kakawasaan Romawi anu diidentifikasi dina petikan éta. Marc Antony, anu mangrupa urang Romawi, ogé diidentifikasi, tapi tina opat kakawasaan anu digambarkeun minangka pamingpin-pamingpin Romawi, Antony ngawakilan kapamingpinan Romawi anu geus murtad sarta ngabentuk pasalusuan jeung Mesir ngalawan Roma. Pompey, Julius Caesar, Augustus Caesar, jeung Tiberius Caesar mangrupikeun opat urang Romawi anu sacara profetik dipaké pikeun ngawakilan opat generasi tanduk Républik tina sato galak bumi.

Pompey, anu ngagambarkeun pemberontakan dina Perang Sipil Amérika Sarikat dina angkatan taun 1863, ogé ngagambarkeun angkatan panungtungan jeung “perang sipil” ayeuna anu keur lumangsung. Julius Caesar ngagambarkeun angkatan kadua, nalika Amérika Sarikat geus ngadeg pageuh minangka bangsa pangutamana di antara bangsa-bangsa, tapi dipaéhan dina taun 1913, nalika kadaulatan sistem kaulangan dipasrahkeun ka sistem perbankan globalis, sarta pagawéan pikeun ngadegkeun hiji pamaréntahan dunya mimiti lumangsung. Caesar Augustus ngagambarkeun mangsa kamulyaan dina dua perang dunya kahiji, nalika sanajan aya pertumpahan getih, Amérika Sarikat jadi objék kahayang dunya. Tuluy dina angkatan panungtungan, Tiberius Caesar, anu kawentar ku kabiasaan mabokna jeung panyaliban Kristus, ngagambarkeun mangsa anu dina hakékatna dimimitian ku kapilihna John F. Kennedy, présidén Katolik anu munggaran, ku kituna ngaidéntifikasi angkatan anu bakal tunduk ka Roma.

Pasualan-pasualan nubuatan anu patalina jeung Pompey téh penting, nanging ayeuna urang keur museur kana sajarah nubuatan anu miheulaan Pompey jeung ayat genep welas, nyaéta sajarah anu dimimitian dina dua ayat kahiji tina éta pasal anu nandakeun 1989 minangka waktu ahir, tuluy nunjuk ka Présidén kagenep anu beunghar saprak Reagan, anu ngagedurkeun para globalis, sakumaha Trump kalawan pasti pisan geus ngalaksanakeun éta.

Trump digambarkeun ku pamingpin kaopat sanggeus Kores, nya éta Xerxes, raja Persia anu beunghar, anu ogé katelah Ahasweros dina carita Éster. Dina ayat-ayat éta, raja salajengna sanggeus Xerxes nyaéta Aleksander Agung dina ayat katilu. Sacara sajarah, aya dalapan pamingpin antara Xerxes jeung Aleksander Agung. Ti Trump nepi ka pamaréntahan dunya tunggal anu dilambangkeun ku Aleksander Agung, sapuluh raja digambarkeun; Trump minangka anu kahiji jeung Aleksander minangka anu panungtung.

Garis-garis nubuat nangtukeun yén sakabéh raja di bumi bakal ngalakukeun cabul jeung kapausan dina ahir dunya, sarta éta raja-raja dilambangkeun minangka “sapuluh raja”. Ahab, anu jadi kapala hiji karajaan nu sapuluh bagi, sarta anu kawin jeung Izebel, ngagambarkeun kanyataan yén sanajan sakabéh sapuluh raja ngalakukeun cabul jeung kapausan, aya hiji raja utama anu pangheulana ngalakukeun éta. Waktu kahiji kalina kapausan dipaparinkeun tahta bumi, raja utama éta nyaéta Clovis, raja bangsa Franka (Perancis) dina taun 496 M. Ieu saluyu jeung kapausan anu méré ka Perancis gelar cikal Garéja Katolik, jeung putri pangkolotna Garéja Katolik.

Pagawean nubuat anu geus dilakonan ku Perancis dina nempatkeun Roma dina tahta dunya anu beradab, jadi perlambang pagawean nubuat Amérika Serikat. Hukum Minggu dina nubuat Alkitab dimimitian di Amérika Serikat, tuluy unggal bangsa di bumi nuturkeun éta conto. Garis demi garis nubuat, nangtukeun yén raja pangutamana tina sapuluh raja, nyaéta anu pangheulana jeung pangmimitina ngalakukeun jina jeung jalma dosa dina poé-poé panungtungan, nyaéta Amérika Serikat. Sanajan henteu aya raja-raja anu digambarkeun antara Xerxes, raja beunghar anu kahiji, jeung Alexander Agung, raja panungtungan, dina ayat dua jeung tilu, sajarah nangtukeun aya sapuluh raja. Bilangan sapuluh ngalambangkeun hiji ujian, sarta ogé ngalambangkeun hiji konfederasi.

Ujian anu keur disanghareupan ku dunya nyaéta ngadegkeunana hiji sistem sadunya, anu digambarkeun minangka patung sato galak. Ujian éta dimimitian di Amérika Serikat dina hukum Minggu anu baris geura datang, sarta réngsé nalika unggal bangsa di sakuliah bumi nuturkeun éta conto. Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awalna, ku kituna sanajan teu aya raja-raja anu didaptarkeun antara raja nu beunghar jeung Aleksander dina ayat dua jeung tilu, sajarah nangtukeun hiji prosés pangujian anu dimimitian ku présidén pangbeungharna, anu beunghar ku usaha-usaha dagangna, lain lantaran anjeunna ngahasilkeun kabeungharan ku ilubiung dina hiji sistem pulitik anu geus korup.

Ngaran Amérika asalna tina wangun Latin tina ngaran “Amerigo,” anu asalna tina ngaran panalungtik Italia, Amerigo Vespucci, anu saurang panalungtik jeung navigator anu ngalaksanakeun sababaraha palayaran ka Dunya Anyar dina ahir abad ka-15 jeung awal abad ka-16. Sacara gembleng, panalungtikan Vespucci jadi mungkin ku ayana rojongan kauangan, investasi modal, ti para panyokong jeung pangreksa anu ningali kamungkinan kasempetan pikeun kauntungan, panglegaan, jeung gengsi dina panalungtikan Dunya Anyar. Ngaran “Amérika” mangrupikeun lambang tina tarékah pikeun ngahasilkeun kauntungan.

Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awalna, sarta awal ti sapuluh raja anu ngalambangkeun sasak tina karajaan dua tanduk Medo-Persia ka pamaréntahan hiji dunya anu

dilambangkeun ku Aleksander Agung, dimimitian ku raja nu beunghar, anu nyaéta présidén tina karajaan anu ditipologikeun ku Perancis jeung Ahab, anu ogé bakal jadi sirah anu dilambangkeun ku Aleksander Agung, nalika sakuliah dunya dihareupeun ku ékonomi anu pakait jeung kakawasaan Amérika Serikat, nalika éta maksa sakuliah dunya pikeun sujud ka garéja Katolik, lamun maranéhna hayang bisa meuli jeung ngajual.

Karajaan katujuh dina Wahyu pasal tujuh welas nyaéta sapuluh raja, sarta salah sahiji ciri nubuatan tina sapuluh raja éta nyaéta yén maranéhna ngan lumangsung “sakedapan”, saméméh maranéhna sapuk pikeun masrahkeun karajaan katujuh maranéhna ka palacur Babul, anu ngan ukur tiasa nangtung babarengan salila “sajam”. Alesan nubuatan naha maranéhna narima kasapukan éta nyaéta sabab maranéhna mabok ku anggur Babul. Dina sajarah, Alexander Agung ngan maréntah sakeudeung, sabab hirupna béak sagancang karajaanna diadegkeun, lantaran anjeunna nginum nepi ka maot, ku kituna ngalambangkeun waktu sakeudeung jeung kamabokan sapuluh raja Perserikatan Bangsa-Bangsa. Pas Alexander Agung nangtung, anjeunna diremuk, sarta karajaanna dipasrahkeun ka opat angin, anu nandakeun perjuangan saterusna pikeun ngadegkeun deui karajaan baheulana.

Kitu deui, dina taun kahiji Daríus urang Média, nya kuring sorangan nangtung pikeun ngukuhkeun jeung nguatkeun anjeunna. Jeung ayeuna ku Kami baris dipidangkeun ka maneh bebeneran. Tenjo, masih bakal aya tilu raja deui nu bakal ngadeg di Pérsia; sarta nu kaopat bakal jauh leuwih beunghar ti maranéhna kabéh; jeung ku kakawasaanana ngaliwatan kabeungharanana anjeunna bakal ngagerakkeun sakabéh jalma ngalawan karajaan Yunani. Jeung hiji raja anu perkasa bakal ngadeg, anu bakal marentah kalawan kakawasaan anu agung, sarta ngalakukeun nurutkeun kahayangna. Jeung nalika anjeunna geus ngadeg, karajaanna bakal pegat, sarta bakal kabagi ka opat jurusan angin langit; sarta lain ka turunanana, atawa nurutkeun kakawasaanana anu dipakéna marentah: sabab karajaanna bakal dicabut, nya pikeun batur salian ti éta. Daniel 11:1–4.

Karajaan Alexander buyar sagancangna saperti waktu ngahijina, sabab éta ngagambarkeun poé-poé panungtungan, anu dina éta nubuat dipidangkeun lumangsung kalawan gancang.

“Kakuatan-kakuatan kajahatan keur ngahijikeun pasukanana sarta ngukuhkeun diri. Maranéhna keur nguatkeun diri pikeun krisis agung anu pamungkas. Parobahan-parobahan anu gedé baris geura kajadian di dunya urang, sarta gerakan-gerakan panungtung bakal lumangsung kalawan gancang.” Testimonies, jilid 9, 11.

Cilaka katilu Islam diteguhkeun dina ciri-ciri nubuat tina cilaka kahiji jeung kadua. Dina cilaka kahiji aya hiji mangsa anu dimimitian ku datangna Mohammed sarta lumangsung nepi ka mangsa salajengna, anu dihartikeun minangka “lima bulan” atawa saratus lima puluh taun, dina éta mangsa Islam bakal “nganyenyeri” bala tentara Roma. Ahir tina nubuat waktu saratus lima puluh taun éta sakaligus nandaan mimiti nubuat tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé, anu dina éta mangsa Islam dina Cilaka kadua tuluy bakal “maéhan” bala tentara Roma.

11 Séptémber 2001 nandaan datangna période anu dilambangkeun ku Mohammed tina cilaka kahiji, anu ngawengku 7 Oktober 2023 minangka nandaan awal période nalika Islam bakal

“nganyenyeri” “balatentara Roma” di “Tanah Nu Mulya” literal baheula, anu jadi perlambang pikeun Amérika Sarikat, sarta ti saprak 7 Oktober 2023 serangan-serangan ku Islam ngalawan balatentara Roma geus ngadeukeutan kana dua ratus dina waktu tulisan ieu ditulis dina 17 Pébruari 2024.

Dina hukum Minggu nu enggal sumping, Amérika Sarikat “dipaéhan” minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, nu sajarah jeung tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé serangan Islam anu maéhan bala tentara Romawi baheula, nalika peperangan jihad agungna nu katilu beuki ngagedur. Nalika Mikail ngadeg, mangsa pangbagéa manusa ditutup, sarta opat angin dileupaskeun sapinuhna salila tujuh bala pamungkas.

“Kuring ningali yén amarah bangsa-bangsa, murka Allah, jeung waktuna pikeun ngahakiman jalma-jalma paéh téh mangrupa hal-hal anu misah sarta béda, nu silih tuturkeun hiji sanggeus nu séjén; kitu deui yén Mikael can nangtung, sarta mangsa kasusah anu tacan kungsi aya saméméhna téh can dimimitian. Bangsa-bangsa ayeuna keur ambek, tapi nalika Imam Agung urang geus ngaréngsékeun padamelan-Na di tempat suci, Anjeunna bakal nangtung, ngagem papakéan pamales kanyeri, sarta satuluyna tujuh bala anu pamungkas bakal dicurahkeun.”

“Kuring ningali yén opat malaikat bakal nahan opat angin nepi ka pagawean Isa réngsé di tempat suci, sarta saterusna bakal datang tujuh bala panungtungan.” Early Writings, 36.

“Opat angin” dilambangkeun ku Sister White minangka “kuda ngamuk, anu hayang ngabelesat leupas sarta mawa pati jeung karuksakan dina jalanna,” sarta éta pinuh dileupaskeun nalika mangsa kasempetan rahmat ditutup. Éta digambarkeun keur dileupaskeun dina kasusah kadua minangka “opat malaikat”, lain opat angin.

Ngadawuh ka malaikat kagenep anu nyekel tarompet, “Leupaskeun opat malaikat anu kabeungkeut di walungan gedé Éfrat.” Jeung opat malaikat éta dileupaskeun, anu geus disadiakeun pikeun sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun, pikeun maéhan sapertilu umat manusa. Wahyu 9:14, 15.

“Opat angin”, atawa “opat malaikat”, duanana mangrupikeun lambang Islam sakumaha ditangtukeun ku kontéks tempat lambang éta dipaké. Nalika Alexander the Great nangtung, karajaanana, anu ngawakilan karajaan katujuh, nyaéta sapertilu tina karajaan tilu-rangkep si naga, si sato galak, jeung nabi palsu; “when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven.” Nalika mangsa probation manusa ditutup, opat angin, atawa opat malaikat, dileupaskeun, sarta maranéhna ngarecah karajaanana, sabab karajaanana “shall be broken.” Sapuluh raja éta jeung para mitra maranéhna, para padagang globalis, tuluy bakal nangtung ti kajauhan sarta ngarerih, ngajerit, jeung ngalamentasikeun.

Sabab, tingal, para raja geus ngumpul, maranéhna ngaliwat babarengan. Maranéhna ningali éta, tuluy maranéhna ngarasa heran; maranéhna kaguncang, sarta buru-buru ngungsi. Sieun nyekel maranéhna di dinya, jeung nyeri, saperti awewe anu keur ngalahirkeun. Anjeun ngarecah kapal-kapal Tarsis ku angin ti wetan. Jabur 48:4–7.

Struktur ékonomi para sapuluh raja diruksak ku “angin wétan” Islam.

Para juru ngadayung maneh geus mawa maneh ka cai anu gede; angin wetan geus ngaremurkeun maneh di tengah-tengah sagara. Kabeungharan maneh, jeung pasar-pasar maneh, barang dagangan maneh, para pelaut maneh, jeung para jurumudi maneh, para panyambung retakan kapal maneh, jeung para nu ngurus padagangan maneh, sarta sakabéh jelema perang maneh anu aya dina maneh, jeung dina sakabéh rombongan maneh anu aya di tengah maneh, baris ragrag ka tengah-tengah sagara dina poé karuksakan maneh. Ezeziel 27: 26, 27.

“Angin wetan” Islam ngarempag karajaan sapuluh raja dina “poé karuksakan maranéhna,” sakumaha digambarkeun ku karajaan Alexander Agung anu “dirumpak” tuluy dipasrahkeun ka opat angin. Sabagian gedé sajarah anu geus lumangsung dina Daniel pasal sabelas baris kajadian deui nalika pasal sabelas ngahontal kacumponan ahirna. Nentukeun di mana sajarah-sajarah éta kudu dipisahkeun kalayan bener téh mangrupa pagawéan nubuatan pikeun jalma-jalma anu dipanggero supaya jadi murid-murid nubuatan. Genep ayat panungtung tina Daniel pasal sabelas réngsé dina panutupan mangsa kasempetan manusa, nalika Mikail nangtung. Nalika karajaan Alexander Agung dibagi ka opat angin, éta ngawakilan panutupan mangsa kasempetan, sarta nandakeun yén sajarah nubuatan saterusna ti ayat lima ka hareup kudu dipaliré minangka hiji garis nubuatan anu anyar.

Ayat lima nepi ka ayat genep welas nangtukeun sajarah ti taun 538 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang. Ayat lima nepi ka salapan ngawakilan sajarah salila sarébu dua ratus genep puluh taun kakawasaan kapapaan anu dimimitian dina taun 538 sarta dipungkas dina waktos ahir taun 1798. Ayat sapuluh nangtukeun sajarah anu jadi perlambang pikeun ayat opat puluh, nalika kapapaan nyapu Uni Soviét dina waktos ahir taun 1989. Ayat sabelas jeung dua welas nangtukeun perang proksi anu keur lumangsung di Ukraina, anu ku Putin jeung Rusia baris dimeunangkeun, tapi balukar sanggeus kameunangan Putin bakal sajarah jeung “the battle of Nineveh,” jeung “the fall of Chosroes,” anu mangrupa “konci anu muka liang anu taya dasarna” anu ngaleupaskeun Islam dina sajarah cilaka kahiji.

Dina mangsa sanggeus kameunangan Putin anu ngan sakeudeung, Amérika Sarikat, dina ayat tilu welas nepi ka lima welas, baris meunang dina perang proksi éta, nya éta kacindekan tina perang proksi anu geus lumangsung ti saprak Perang Dunya Kadua. Petikan éta ngaidentifikasi tilu perang, perang kahiji réngsé dina taun 1989, minangka minuhan ayat sapuluh jeung opat puluh, perang kadua, nyaéta perang ayeuna di Ukraina, ngawakilan ayat sabelas jeung dua welas, sarta perang proksi katilu, anu ngawakilan kameunangan ahir Amérika Sarikat, digambarkeun dina ayat tilu welas nepi ka lima welas.

Anu kedah dipikawanoh ngeunaan opat jaman anu digambarkeun ti ayat lima nepi ka ayat lima belas ieu, nya éta yén dua jaman panungtung, anu ngagambarkeun perang ayeuna di Ukraina, tuluy balesan ti Amérika Sarikat, lumangsung dina mangsa panyegelan. Ayat genep belas nandakeun hukum Minggu anu bakal geura datang di Amérika Sarikat. Ayat lima nepi ka sapuluh ngagambarkeun sajarah ti taun 538 nepi ka boh waktu ahir dina taun 1798, tuluy teras nepi ka waktu ahir dina taun 1989. Ku kituna, dua peperangan dina perang proksi panungtung, anu digambarkeun dina ayat sabelas nepi ka lima belas, kalaksanakeun dina jaman nalika Yehezkiel

pasal dua welas netelakeun yén pangaruh unggal tetenjoan téh digenepan.

Eta panenjoan dibayangkeun ka Ezekiel minangka “roda di jero roda”, anu ku Sister White dihartikeun minangka “pasalingpungna kajadian-kajadian manusa anu ruwet.” Sajarah perang di Ukraina, kameunangan Putin, tuluy karuntuhanana, anu diteruskeun ku kameunangan Amérika Sarikat, mangrupa salah sahiji panyingkepan line upon line anu pangrumitna dina Firman Allah.

Dina ngomentaran ngeunaan “roda-roda di jero roda” milik Yehezkiel, Sister White nyebutkeun yén nalika Yehezkiel mimiti ningali éta roda-roda, éta katingalina minangka kabingungan; tapi ahirna Yehezkiel ngarti kana katertiban anu sampurna dina éta roda-roda, anu mangrupikeun “silih pangaruhan anu rumit tina kajadian-kajadian manusa”. Pikeun ngabagi sajarah anu dilambangkeun dina ayat sabelas nepi ka lima belas kalayan bener, hubungan antara garéja Katolik jeung Jérman Nazi kudu kaharti, sabab para pamingpin Nazi di Ukraina mangrupikeun proksi pikeun éta hubungan.

Perlu ogé ngartos kalungguhan penampakan anu disebut parawan Mary di Fatima, Portugal dina taun 1918, kaasup tilu rusiah anu ditinggalkeun ku anu disebut parawan Mary ka tilu budak dina sajarah éta. Premis tina tilu pesen éta, anu ngagambarkeun hiji perjuangan antara garéja Katolik jeung Rusia anu ateistis, sarta Perang Dunya Kadua, mangrupa bagian tina pesen Fatima anu kagambarkeun dina perang di Ukraina.

Révolusi Perancis, jeung hubungan nubuatna jeung garéja Katolik, sarta ahirna Napoleon Bonaparte, anu ngalambangkeun Putin, ogé mangrupa salah sahiji “roda” anu digambarkeun dina perang di Ukraina. Hubungan nubuat Révolusi Perancis jeung Amérika Sarikat ogé kagambarkeun dina sajarah éta, sabab sakumaha Putin dilambangkeun ku Napoleon nalika Perancis keur ragrag, kitu deui urut aktor Ronald Reagan, minangka kapala bala tentara Katolisisme dina perang taun 1989, ngalambangkeun urut aktor Zelenskyy nalika Ukraina keur ragrag. Dina roda-roda anu silih patepang jeung silih sambung dina ayat-ayat ieu, tetekon panungtungan pikeun para pulitikus Démokrat di Amérika Sarikat, anu geus jeung keur ngamajukeun Zelenskyy, bakal dibuka ku Putin nalika manéhna meunang unggul.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Di sisi-sisi walungan Kébar, Yéheskiel ningali hiji angin puyuh anu kaciri datang ti kalér, ‘hiji mega anu gedé, jeung seuneu anu ngaguludag dina dirina sorangan, sarta cahya aya ngurilingan éta, jeung ti tengahna kaluar saperti warna ambar.’ Sajumlah roda, silih papasangan hiji jeung nu séjén, digerakkeun ku opat mahluk hirup. Luhur jauh di luhur sakabéh ieu ‘aya rupa hiji tahta, kawas pintonan batu safir: sarta dina rupa tahta éta aya rupa anu kawas pintonan hiji manusa di luhurna.’ ‘Jeung dina para kerub éta katémbong rupa leungeun manusa di handapeun jangjangna.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Roda-roda éta kitu rumitna dina susunanana nepi ka dina paningal kahiji katingalina siga aya dina kacampuradukan; tapi éta gerakna lumangsung dina kasaluyuan anu sampurna. Mahluk-mahluk sawarga, anu diteguhkeun jeung dipingpin ku panangan anu aya di handapeun jangjang para kerub, ngagerakkeun roda-roda éta; di luhureun éta sakabéhna, dina tahta safir, aya Nu Langgeng; sarta ngurilingan tahta éta aya katumbiri, lambang rahmat ilahi.”

“Sakumaha rupa-rupa pajeulitna anu siga roda-roda téh aya dina pituduh panangan anu aya di handapeun jangjang kerubim, kitu deui pajeulitna lalakon kajadian-kajadian manusa aya dina pangawasa Ilahi. Di tengah pasulayan jeung riweuhna bangsa-bangsa, Anjeunna anu linggih di luhur kerubim tetep nungtun urusan-urusan bumi.

“Sajarah bangsa-bangsa anu silih gentos ngeusian waktu jeung tempat anu geus ditangtukeun pikeun maranéhna, bari tanpa sadar mere kasaksian kana bebeneran anu ku maranéhna sorangan henteu dipikanyaho hartina, nyarita ka urang. Ka unggal bangsa jeung ka unggal individu dina jaman kiwari Allah geus netepkeun hiji tempat dina rarancang-Na anu agung. Dinten ieu manusa jeung bangsa-bangsa keur diukur ku unting-unting anu aya dina panangan Anjeunna anu teu kungsi lepat. Sadayana ku pilihan maranéhna sorangan keur nangtukeun takdirna, sarta Allah nuju ngawasa sakabéhana demi kacumponan maksud-maksud-Na.

“Sajarah anu ku I AM Nu Agung geus ditetepkeun dina pangandika-Na, ngahijikeun tumbu demi tumbu dina ranté nubuat, ti kalanggengan dina mangsa kaliwat nepi ka kalanggengan dina mangsa nu bakal datang, ngabejaan ka urang di mana ayana urang ayeuna dina runtuyan jaman, jeung naon anu bisa diarepkeun dina mangsa nu bakal datang. Sagala hal anu geus diramalkeun ku nubuat baris kajadian, nepi ka mangsa kiwari, geus katuliskeun dina kaca-kaca sajarah, sarta urang bisa yakin yén sagala anu masih kénéh bakal datang bakal kaeusi nurutkeun runtuyanana.” Education, 178.